

पोलीस बातमी पत्र

• संपादक : दिपक मोरेश्वर नाईक

बातमी पत्र
POLICE BATMI PATRA

3 → ६५ व्या वर्षात पदार्पण

← 4

www.policebatmipatra.in

[policebatmi](#)

[police batmi patra](#)

[policebatmipatra](#)

policebatmipatra@gmail.com

झोपेत होणारे केसांचे नुकसान टाळण्यासाठी खास एक्सपर्ट टिप्स

महाराष्ट्र युनियन ऑफ जनालिस्टचे मराठवाडा अध्यक्ष व श्रीमंत पेशवा प्रतिष्ठानचे श्री. संजय गोविंदराव कुलकर्णी (सुपेकर) यांना जर्मनी आंतराष्ट्रीय हेसेन विद्यापीठाकडून समाजसेवेमध्ये डॉक्टरेट ऑफ फिलोसोफी पदवी बहाल

२२ वर्षाच्या सामाजिक कार्याची जर्मनीच्या विद्यापीठाने घेतली दखल | रजिस्ट्रार शवेतला कोडक व सिनेअभिनेत्री अमिषा पटेल यांच्याहस्ते प्रदान

शारन प्रशासन ■ सन २०११ : मुंबई येथे शोधापकारीता पुरस्कार तात्त्वाची सेवाबाबी ■ सन २०१२ : अमरावती जिल्हात सर्वथांवृत्त भूषण पुरस्कार.
संस्कृतांकडून ■ शर्दीं येथे बेर्स लॉयंग ऑफ फिलोसोफी समानित करण्यात आले. यावेळी देशातल अनेक राज्यातील अनेक प्रतिनीधींची देखील उल्लेखनीय कामगिरी केल्यावृद्ध लागून नाही.
पुरस्कारांत आली ■ सन २०१३ : नागरिक येथे समाजरक्त पुरस्कार
प्राप्त झाली प्रकाराही ■ सन २०१४ : पर्जी येथे संर्वथांवृत्त भूषण पुरस्कार
सन्मानित ■ संभाजीनगर येथे इंटरनेशनल लायन्स क्लब च्या वरीने पुरस्कार

गेल्या 25 वर्षांपूर्व मराभणी जिल्हातील गंगाखेड तालुक्यात समाज सेवेमध्ये विद्यापीठाने दखल केली गेली. असली येत नाहीत अशा स्त्रियांचे विवाह किंवा पुनःविवाह तसेच गरीब मुलांचे मुंज विधी प्रत्येक वर्षी स्व-खचाऱ्याने करून देतात. परभणी जिल्हातील गंगाखेड तालुक्यातचे हि समाजसेवा त्यांची अखंडणे सुरुआते. तसेच दै. सामना, दै. पुण्य नगरी, दै. क्रासिकलयुवा, दै. सरठवाडा साथी, दै. देशेन्तरी अशा अनेक वर्तमानपत्रात परखडतेने लिखान करून संजय सुंदर यांनी आपली महाराष्ट्रात वेगवेगी प्रतिमा निर्माण केली.

वर्तमानपत्रात काम करीत असताना संजय सुंदरकर अनेकवेळा त्यांच्या परखड व ज्वलेत लिखानापूर्वे प्राणगायत्रक हल्ले देखील ज्वाले आहेत. स्वतःच्या गावासह महाराष्ट्रात अनेक टिकाणी समाजासह विविध क्षेत्रात काम करीत

विविध संस्थांमधील पदे

- ▶ परशुराम आर्थिक विकास महामंडळ संघर्ष समिती - महाराष्ट्र राज्य प्रेसो प्रवक्ता.
- ▶ महाराष्ट्र युनियन ऑफ जनालिस्ट - मराठवाडा विभाग अध्यक्ष
- ▶ आश्रय सामाजिक सारकृतीक शैक्षणिक ट्रस्ट - सामाजिक विभाग कार्याकारी सचिव
- ▶ अखिल भारतीय ब्राह्मण महासंघ - महाराष्ट्र राज्य प्रेसो प्रवक्ता.
- ▶ श्रीसंत पेशवा
- ▶ अखिल भारतीय सकल ब्राह्मण महासंघ - अध्यक्ष
- ▶ ऑल इंडिया अंटीकरण अंड ह्यूमन राईट्स कमिशन - सचिव
- ▶ सासाहित पोलीस बातमीपत्र - कार्याकारी संपादक
- ▶ दै. महाराष्ट्र प्रतिमा (परभणी जिल्हा आवृत्ती) - संपादक
- ▶ सासाहित जनपंचायत - मालक

असताना त्यांना अगदी तारेवरची कसरत कसरतच करावी लागली. संजय सुंदरकर हे महाराष्ट्रातील अनेक क्षेत्रात विविध पदावर काम करीत असून हा सर्व खडकर प्रवास करीत असताना जर्मनीच्या हेसेन अंतराष्ट्रीय विद्यापीठाने त्यांच्या कायाची दखल घेऊन जर्मनी विद्यापीठाच्या प्रमुख रजिस्टर शवेतला कोडक विद्यापीठाच्या विविध क्षेत्रात उल्लेखनीय कार्य केले आहे. त्याच्या कायाची आढावा पुढीलप्रमाणे आहे.

बलात्कारारातून जन्मलेल्या मुलाची विक्री!

■ नालासोपाच्यात अल्पवयीन मुलीवर बलात्कार | दोनदा प्रसूती

देण्यात आले आणि त्या बालाची विक्री करण्यात आली.

मुलीचे आई-वडील, माजी नगरसेविका, मुलीची विक्री करण्यारी महिला अशा १६ जणांविरोधात गुन्हे दाखल केले आहेत. बलात्कार, अपहरण, नवजात बाळाचा त्यांच्या करण्यात आली होती. यापकरणी आचोले पेलिसांनी तिच्यावर बलात्कार करण्याच्या दोन तरुणासह रुण्णालयातील डॉक्टर, माजी नगरसेविकेसाठी १६ जणांवर बलात्कार, पोक्सोसह विविध कलमांतर्गत गुन्हे दाखल करण्यात आले आहे.

याप्रकरणी मिळालेल्या महिलीनुसार, पीडित तरुणी १७ वर्षांची आहे. दोन वर्षांपूर्वी तिचे परिसरातील एका तरुणाशी प्रेमसंबंध जमले. त्यातून ती गर्भवती राहिली होती. मात्र प्रियकराने याच इकार केला. त्यामुळे माजी नगरसेविकीच्या दोनदीने प्रकरण मिटवण्यासाठी पालकांनी घर बदलले. मात्र तेथेही एका तरुणाने तिच्या अज्ञानाचा फायदा घेत शरीरसंबंध प्रस्थापित केले. यावेळी अमरावती येथील एका रुण्णालयात तिचे बालाता जन रिलायन निघाला निघाला गेला. आपली फसवणूक ज्ञाल्याचे लक्षात येताचे पीडितेने एका महिला सामाजिक कार्यकारीसह आचोले पोलीस ठाण्यात तक्रार दाखल केली. याप्रकरणी आचोले पेलिसांनी खासगी रुण्णालयाचे डॉक्टर्स, बलात्कार करणारे दोन नराधम, असेही पेलिसांनी सांगितले.

अनधिकृत बॅनर्स, पोस्टर्स पालिकेच्या रडारवर

भेट देऊन कारवाई करून विद्युत खांबांवर बेकायदेशीरपणे बॅनर, पोस्टर लावल्याच्या विरोधात विद्युत खांबांवर आणि भिंवंडी महापालिके चे प्रशासकात तथा आयुक्त अजय वैद्य यांच्याकडे आली होती. याची दखल घेत आयुक्तांनी सर्व प्रभाग अधिकार्यांना आपापल्या प्रभागात बेकायदेशीरपणे लावलेले सर्व बॅनर पोस्टर्स तकाळ हटवण्याच्या सूचना दिल्या होत्या. याशिवाय शहरात अस्वच्छता परसरणाच्यावर कारवाई करण्यात आलेली आयुक्तांनी दिले आहेत. याच अनुषंगाने प्रभाग समिती क्रमांक पाचचे सहायक आयुक्त बालाराम जाधव यांनी त्यांच्या परिसरात

संयुक्त महाराष्ट्रासाठी झटला,

प्राणपणाने झुंजला,

अपार शौर्याने गाजला

महाराष्ट्र माझा...

संयुक्त महाराष्ट्रासाठी

बलिदान दिलेल्या हुतात्म्यांना...

त्रिवार-वंदन...

संपादकीय

६५ व्या वर्षात पदार्पण

संपादक दिपक मोरेश्वर नाईक

महाराष्ट्राच्या निर्मितीचे शिल्पकार आणि पहिले मुख्यमंत्री यशवंतराव चव्हाण यांनी १ मे १९६० या दिवशी महाराष्ट्राच्या स्थापनेचा मंगल कलश आणला, त्याला साठ वर्षे उलटून गेली. चार वर्षांपूर्वी, १ मे २०२० या दिवशी, कोविड महामारीच्या सावटातही साधेपणाने महाराष्ट्राच्या स्थापनेचा हीरक महोत्सव साजारा झाला आणि देशाच्या स्वातंत्र्याचा अमृतकाळ सुरु असताना, आता आपला महाराष्ट्र ६५ व्या वर्षात पदार्पण करत आहे. व्यक्तीच्या आयुष्यात, ६० वर्षांचा काळ उलटून गेला की, त्याच्या कर्तृत्वाचा लेखांजोखा घ्यायची योग्य वेळ आली असे समजतात. साठी उलटली की आपण कुठे होते, कुठे आलो आणि कुठे पोहोचायचे याचे चिंतन आपोआपच सुरु होते. मागे वळून पाहिले जाते आणि आपण स्वतःसोबत जोडल्या गेलेल्या भूतकाळाचे पदर उलगडू लागतो. ह्या आठवणींची साठवण, हा आपला ‘इतिहास’ असतो. प्रत्येकाच्याच वाटणीला त्याचा त्याचा इतिहास

आलेला असतो. एखाद्याच्या इतिहासाची पाने 'सुवर्णाक्षरं' नी लिहिलेली असतात, तर काहींच्या पानांवर नुसतेच, 'पांढऱ्यावर काळे' झालेले असते. ती पाने उलगडताना कुणाला समाधान, आनंद मिळतो, तर कुणी खंतावून जातो. तरीही आपण कोठे होतो आणि आज कोठे आहोत, याचे भान मात्र हीच पाने देत असतात. महाराष्ट्राच्या भूतकाळाचा, वर्तमानाचा आणि भविष्याच्या वाटचालीचा आढावा दर वर्षी या दिवसाच्या पूर्वसंध्येस घेणे आवश्यक असते. कारण उद्याच्या १ मे रोजी महाराष्ट्र आपल्या वयाची ६४ वर्षे पूर्ण करून पासष्टीत पदार्पण करणार आहे. काही दशकांपूर्वी राजा बढे यांनी लिहिलेल्या 'महाराष्ट्र गीता'ला आता राज्यगीताचा दर्जी मिळाला आहे, त्यामुळे या गीताचे सूर आजपासूनच राज्याच्या प्रत्येक कोपयात घूमू लागतील. महाराष्ट्र देशाला साद घालणारे मथले माध्यमांवर झाल्कतील आणि समाजमाध्यमांवरील आभासी पाने महाराष्ट्र दिनाच्या शुभेच्छा संदेशांनी ओसंडून वाहू लागतील. या दिवसाच्या इतिहासालाही महाराष्ट्रात मोठे महत्व आहे. काही वर्षांपूर्वी, जेव्हा महाराष्ट्राच्या सुवर्ण महोत्सवाचा सोहळा राज्यात पार पडला, तेव्हा संयुक्त महाराष्ट्राच्या मागणीसाठे रक्त सांडण्याच्या १०५ हुतात्यांच्या स्मृतिस्थळावर, राजधानी मुंबईतील हुतात्मा चौकातील हुतात्मा स्मारकावर, स्वातंत्र्य सैनिकांनी 'मातीच्या घागरी' तून राज्यभरातील नद्यांचे 'एकपणाचे पाणी आणून ते हुतात्यांच्या सृतीचरणी वाहिले होते. दहा वर्षांपूर्वीच्या महाराष्ट्र दिनाच्या आसपासही आजच्यासारखेच निवडणुकांचे वारे वहात होते. वातावरणात राजकारणाची वाढळे घुमत होती आणि महाराष्ट्राच्या वर्तमान, भूतकाळ अणि भविष्यावर भाष्य करणाऱ्या घोषणांनी राजकारण तापले होते. काही जणांना 'महाराष्ट्र सर्वांत पुढे आहे' असे वाटत होते, तर काही जण, 'महाराष्ट्राला कुठे नेऊन ठेवले' असा

प्रस्तुत मालिकेत यापूर्वी प्रसिद्ध झालेल्या एका
लेखात माहीतगार किंवा समजदार मतदार अर्थात
इन्फॉर्म्स वोटर या संकल्पनेवर लिहिले होते.
भारताच्या दृष्टीने ही कल्पना पुरेशी पारचित नाही.
तरीही वाचकांनी फोनवरून, मेसेज पाठवून, प्रत्यक्ष
भेटून आपल्या प्रतिक्रिया दिल्या. भावना व्यक्त
केल्या. लोकांना या विषयावर अधिक समजून,
जाणून घ्यायचे आहे असे मला त्या लेखावरील
प्रतिसादादरम्यान वाटले. त्या विषयावर सविस्तर
लिहिण्याचा योग कधी तरी येईल अशी अपेक्षा
करतो. आता लोकसभा निवडणुकीचा पहिला,
दुसरा टप्पा आटोपला आहे. आणखी महिनाभर
अनेक टप्प्यांत ही निवडणूक होत राहील. ४ जूनल
निकाल आहे. तोवर सर्वांनाच प्रतीक्षा करणे भाग
असले तरी सर्व प्रकारचे आणि सर्व स्तरीय प्रयत्न
होऊनदेखील मतदानाचा टक्का कमी का, याचे ठोस
उत्तर मिळालेले नसून, तेचे शोधण्याचा प्रयत्न प्रस्तुत
लेखात केला आहे.

शंभर टक्के मतदान कधीही होऊ शकत नाही,
हे आपण मान्य केले पाहिजे. पण, जेमतेम अर्धे
म्हणजे पन्नास-पंचावन्न टक्के मतदान होणे आपण
मान्य करावे का, हा खरा प्रश्न आहे. पहिल्या
टप्प्यात पन्नास ते पंचावन्न टक्के मतदान झाले.
निवडणूक आयोग, केंद्र व राज्य सरकार, राजकीय
पक्ष, उपेदवार, राजकीय पक्षाचे कार्यकर्ते, स्वयंसेवी
संघटना अशा सर्व स्तरावर मोहिमा राबवूनदेखील
मतदानाचा टक्का वाढताना दिसत नाही. लोकतांत्रिक
समाजात निवडणुका किंवा मतदान हे प्रशासन
व्यवस्थेतील नागरी सहभागाचे प्रतीक मानले जाते.
नागरिकांना मतदानाचा हक्क बजावण्याची आणि
राष्ट्राचे भविष्य घडवण्याची संधी त्यातन मिळवे.

लोकशाही डिस्ट्रिक्शनमध्ये येण्यासाठी...

तथापि, अलीकडच्या काळ्यात एक नवाच कल
उदयास आला आहे. हा कल विशेषतः शहरांमध्ये
आहे आणि तो आहे, कमाल मतदानाची अपेक्षा
असताना कमीत कमी मतदान होण्याचा !

या संदर्भात विचार करताना एक घटक सर्वप्रथम
लक्षित येते तो असा की, एकूण राजकीय व्यवस्थेबद्दल
लोक नाराज आहेत. असंतुष्ट आहेत. त्यांच्या मनात
अस्वस्थता आहे. आता ती वाढत चाललेली आहे.
परवा एक जण भेटला. पकडा सेक्युलर विचारांचा
बोलघेवडा माणूस. पेशंट म्हणून आला होता.
निवडणुकीवर चर्चा निघाली. त्याने मतदान केले
नव्हते. मी त्याला कारण विचारले तर म्हणाला
की, मी कुणालाही मतदान केले किंवा कुणालाच
केले नाही तरी काय फरक पडतो? काहीच नाही!
निवडणूक होणार, निकाल लागणार आणि मग
आग्यागम-ग्रायागमाना खेळू होणार. आपल्या मताता

आयारम-ग्यारमचा खल्ल हाणीर. आपल्या मतला काहीच किंमत नसेल तर कशाला धडपड करायची? त्याच्या उत्तरातील प्रश्नचन्हांची अनेक उत्तरे देता आली असती, पण ते मी ठाळ्ले. असा सरधोपट विचार कामाचा नाही. पण, आम नागरिक अस्वस्थ आहे, गोंधळलेला आहे हे मात्र खरे. मला तसे मनापासून वाट ठोते. त्याची पडताळणी अनेकांशी बोलल्यावर झाली. राजकीय व्यवस्थेबदलचा भ्रमिनिरास हे कमी मतदानाचे प्राथमिक कारण असावे, या निष्कर्षप्रित येण्यास जागा आहे. मतदानाचे महत्त्व लोकांना कळते. अधिकार आणि जबाबदारीही कळते. पण, त्यात पावित्र्य किंवा निर्णय प्रक्रियेतील सहभागासारखे काहीही राहिलेले नाही. याचा अंदाज लोकांना

आला आहे. अनेक नागरिकांना लोकतांत्रिक निर्णय प्रक्रियेपासून आपण डिस्कनेक्टेड आहोत असे वाटते. आपल्या देशाचे लोकतांत्रिक भविष्य सुनिश्चित करण्यात आणि त्यातही राज्यकर्ते निवडण्यात आपल्या वैयक्तिक मताचे फारसे महत्त्व नाही, असेही लोकांना वाटते. ही भावना आयाराम-गयाराम, खोके-पेट्यांची जाहीर चर्चा आणि राजकारण्यांचा संधीसाधूपण यामुळे वाढलेली आहे. त्यामुळे निवडणूक प्रक्रियेच्या पावित्रावरील विश्वासाला धक्का पोहोचला आहे. आपण मत दिले नाही तरी काही फरक पडत नाही आणि एखाद्याला मत दिले तरी तो दलबदलूपणा करणार नाही, याची कोणतीच खात्री नाही. त्यामुळे लोकांमध्ये मतदानाच्या संदर्भात उत्तरिता आहे. लोकशाहीतील नागरिकांच्या सहभागाचे महत्त्व मूलभूतपणे समजून घेटल्याशिवाय आणि त्यासाठी वेगळे प्रयत्न केल्याशिवाय आपण मतदानाचे प्रमाण वाढवू शकून नाही.

मतदानाच प्रभाग वाढवू शकत नाही.
राजकीय डावपेचाचा भाग म्हणून एखाद्या वर्गाचे
मतदान एखाद्या विशिष्ट उमेदवाराकडे वल्लिणे,
एखाद्या वर्गाला मतदानापासून परावृत्त करण्याचा
प्रयत्न करणे हे सारे घडत असते. त्यात अस्वाभाविक
असे काहीही नाही. मात्र, एकूण समाज म्हणून
शंभरातल्या फक्त पन्नास लोकांनाच मतदान करावेसे
वाटते, यात डावपेचाचा भाग असू शकत नाही.
हा परिणाम असलाच तर एखाद्या गोष्टीबद्दलच्या
भ्रमनिरासाचा असू शकतो. निवडणुकामध्ये
पूर्वी भ्रष्टाचार, पैशांची देवांगणेवाण या गोर्टींची
चर्चा होत असे. आताही ती तशी होते. आपली
लोकशाही अमत महोत्पवत आहे. आपला समाज

नेत्यानाहु विरुद्ध लोकक्षोभ

हमासविरुद्धच्या युद्धाने आधीच अडचणीत
असलेल्या इस्त्रायलमध्ये सरकारच्या न्यायिक
योजनेविरोधात लोक आंदोलन पुन्हा ठोके वर
काढण्याच्या बेतात आहे. अगोदरच्या आंदोलनात
पाच लाख लोकांनी भाग घेतला होता. बैंजामिन
सरकारने ते आंदोलन थांबविले होते. युद्धाच्या
काळात अशा आंदोलनावर बंदी होती. परंतु, आता
पुन्हा आंदोलक एकत्र येत आहेत. त्याचे कारण
काय असेल तर काही इस्त्रायल ओलीसांच्या
मृत्यूनंतर त्यांचे शव राष्ट्रीय सैन्याला परत करण्यात
आले. ही बातमी हा-हा म्हणता इस्त्रायलमध्ये
पसरली आणि संवेदनशील लोकांनी राजाधानीत
रस्त्यावर येऊन प्रचंड निर्दर्शने सुरु केली आणि
नेत्यानाहू यांच्या राजीनाम्याची मागणी केली आहे.
तेव्हा यांनी संवेदनशील लोकांनी सुरु केली

नेत्यानाहू याना घटलले निणय, त्याना घटलला
 युद्धाचा पवित्रा आणि त्यांनी केलेले अन्याय,
 अत्याचार याला जनता किंती उचलून धरेल किंवा
 किंती विरोध करेल हे इस्त्रायलच्या आगामी
 निवडणुकीत दिसून येईल. परंतु, तूर्त त्यांच्याविरुद्ध
 प्रकट झालेला लोकक्षोभ त्यांच्या अप्रियतेचे एक
 उदाहरण म्हणावे लागेल.

इस्त्रायलचे पंतप्रधान नेत्यानाहू आता आतून आणि बाहेरुन चांगलेच कोंडीत सापडले आहेत. ते चक्रव्यूहातून कसे बाहेर पडतील हे पाहणे रंजक ठरणार आहे. एकीकडे दीर्घकाळ अमेरिका पाठिशी होती. परंतु, आता त्याच अमेरिकेने शांततेच तुण्टुणे लावले आणि इस्त्रायलवर दबाव आणला की, सैन्य मागे घ्या, नाही तर जग तुम्हाला एकटं पाडेल. जगाच्या राजकारणात संघटित इस्लामी देशांच्या दबावापुढे अखेर अमेरिकेनेही नमते घेतले आहे आणि इस्त्रायलला सबुरीचा सल्ला दिला. त्यामुळे इस्त्रायलला आपले सैन्य गाझामधून माघार घेणे अपरिहार्य झाले होते. तिकडे शांततेची बोलणी चालू आहेत, वाटाघाटी सुरु आहेत. अखेर इस्त्रायलने उसंत घेतल्याने युद्धाची तीव्रता हळूहळू कमी होत आहे. ही गोष गाझापट्टीच्या दृष्टीने, शांततेच्या दृष्टीने सकारात्मक आहे. उदध्वस्त झालेल्या गाझापट्टीचे पुनर्वसन कसे होणार हा खरा

प्रश्न आहे. पॅलेस्टाईनचे एवढे नुकसान झाले आहे की, ते भरून निघणे फार कठीण आहे. खरे तर पॅलेस्टाईनचा काय दोष असा प्रश्न पडेल. परंतु, पॅलेस्टाईनमध्ये वाढलेल्या हमास या दहशतवादी संघटनेने इस्त्रायलवर हल्ला केल्यामुळे त्या भूमीवर प्रतिहल्ला होणे ही गोष्ट सहाजिक आहे. पण, एखादा देश जेव्हा दहशतवादी संघटन पोसतो, तेव्हा त्या दहशतवादी संघटनेच्या अतिरेकी कारवायांचे दुष्परिणाम त्या देशावरही होतात, याचे पॅलेस्टाईन हे उत्तम उदाहरण आहे. हमासने मध्यरात्री चढवलेला हल्ला खरोखर पॅलेस्टाईनच्या पाठिंब्याचा होता का, त्याला किंती देशांचा पाठिंबा होता आणि या प्रकारची कारवाई, प्रतिकारवाई या गोष्टी मानवी जगण्याच्या दृष्टीने किंती योग्य आहेत, असे

अनेक प्रश्न त्यातून उभे राहतात. पण, हमासच्चा अत्याचाराचे समर्थन करता येणार नाही. त्याला इस्त्रायलने उत्तर दिले, पण ते उत्तर तितके दीर्घकाळ चालावे असे नव्हते. इस्त्रायलनेसुद्धा टोकाची भूमिका घेतली; त्याचीही जगभर चिता व्यक्त करण्यात आली.

इस्त्रायलच्या सैन्याने मोरुंगा प्रमाणावर माझार

इस्त्रायलच्या सन्नान माठ्या प्रमाणावर माधार घेतली, त्याचे जगभर स्वागत करण्यात आले. इस्त्रायलचे सैन्य आणि सरकारला माधारीचे फारसे महत्त्व नसल्याचे दिसतो. मोठ्या अनिंच्छेनेच त्यांनी माधार घेतली असावी असे म्हटले जाते. व्यापक अर्थाने चाललेल्या या संघर्षाचे अनेक पदर आहेत. उजव्या विचाराचा इस्त्रायल आयोग (आयओएम) मध्ये काय म्हणतो, उजव्या

10 of 10

A portrait of Benjamin Netanyahu, the Prime Minister of Israel, shown from the chest up. He is wearing a dark suit jacket over a white shirt. The background is blurred, showing the blue and white colors of the Israeli flag.

विचाराचे राजकीय प्रतिनिधी एरियल कहाना यांनी चर्चेच्या ताज्ज्ञा फेरीत हमासची युद्धविराम करारावर सहमती देण्यासाठी, इस्त्रायल सरकारवर दबाव आणण्यासाठी अमेरिकेसारख्या देशानी त्यांना प्रभावित केले आणि अखेर सैन्याच्या माघारीचा निर्णय इस्त्रायलला घ्यावा लागला. युद्ध थांबिण्यासाठी इस्त्रायल प्रवक्त्यांनी देऊ केलेली औपचारिक कारणे मोठी अर्थपूर्ण आहेत. प्रत्येक हुशार व्यक्ती हे पाहू शकतो की, जेव्हा योग्य वेळ येते तेव्हा योग्य पाऊल टाकावे लागते. आज इस्त्रायलने माघार घेतली असली तरीदेखील हे युद्ध थांबेल किंवा थांबले असे वाटत नाही. कारण जोपर्यंत कायमस्वरूपी तोडगा निघत नाही, तोपर्यंत हा संघर्ष अटळ आहे. भविष्यकाळात दोन्ही शेजांत्रामध्ये सहमतीचा करार होत नाही तोपर्यंत संघर्ष, ताणतणाव, हल्ले, प्रतिहल्ले या गोष्टी होतच राहतील. खरे तर इस्त्रायलने पॅलेस्टाईनचे अस्तित्व मान्य करावे. त्यांना किती भूप्रदेश द्यायचा हे जगाने ठरवावे. संयुक्त राष्ट्रसंघाने या तिनही पक्षांची बैठक घ्यावी. खुद इस्त्राईल, पॅलेस्टाईन आणि शेजारी राष्ट्रांचे प्रतिनिधी यांनी एकत्र बसावे. युद्ध, अपरिमित हानी, जीवितहानी, वित्तहानी हे सारे टाळवे. संयुक्त राष्ट्रसंघाच्या मानव अधिकार तज्ज्ञाच्या मते, गाझामधील परिस्थिती म्हणजे एक मानवनिर्मित आपत्ती आहे. या दुष्काळातून सामान्य माणसाला कसे मुक्त करावयाचे हा खरा

दुधासाठी दहा हजार उंटांचा गोठा

उंट या प्राण्याचा अवतार पृथ्वीवर कधी झाला आणि तो जगाच्या वाळवटी भागात पाठीव प्राणी म्हणून केवळपासून आहे हे बघण्याएवजी हा प्राणी ‘वाळवटातील जहाज’ म्हणून मान्यता पावला हे आज महत्त्वाचे ठरू शकेल. कारण उंट या प्राण्याला माणसाने कामाला तर लावले आहेच, पण आता माणिस त्याला ‘गाय’ बनवून चक्क उंटाच्या दुधासाठी दहा हजार उंट एकत्र राहू शकतील असे प्रचंड गोठे निर्माण करू लागला आहे, ही माणसाच्या विज्ञानाची अधोगती म्हणावी की दूध देणारे इतर काही प्राणी जगाला भीती दाखवणाऱ्या हवामान बदलात मिथेन नावाच्या वायूची निर्मिती करतात म्हणून असावे? परंतु, उंट मात्र त्यापासून बरेच दूर आहेत. गाय आणि बकरी तसेच आणखी काही प्राणी खास करून दुधासाठी पाळले जात असले तरी उंट हे त्या मानाने कमी प्रमाणात आणि केवळ मध्य-पर्वेच्या

काही भागांत दुधासाठीही पाळले जात होते. या दुधात पेशीची झीज थांबवू शकणारे अनेक प्रकारचे पौष्टिक घटक असतात. या दुधात इन्सुलिनसारखी प्रथिनेदेखील आढळतात. या दुधात गयीच्या दुधापेक्षा अधिक 'क' जीवनसत्त्व आणि लोह असते, त्यामुळे ते चवीला नेहमीच्या दुधापेक्षा काहीसे अधिक खारट लागते. आजवर उंट हे दुधाच्या उद्योगासून दूर ठेवले गेले होते, पण माणसाने आता हवामान बदलाचे कारण देऊन त्यांना यात आणले आहे. उंट हे त्यांच्या उक्तांतीपासूनच अतिशय उष्ण दिवस आणि गोठवणाऱ्या थंड रात्री यांच्यासी जुळ्वून घ्यायला तयार झाले होते. अनेक दिवस आहार किंवा पाण्यावाचून राहणे त्यांनी शक्य करून घेतले होते. या सर्व कारणांमुळे हे नव्या अन्न प्रणालीच्या कार्यक्रमात महत्वाची भूमिका बजावू शकणार आहेत. आजच्या भांडवलशाहीने हीच कारणे पढे करून

आताच फाफाकू लागला आहे. ग्रामाण अराबीयन भाग आणि मध्य आशियामध्ये उंट-शेतीचे कारखाने सुरु झाले, तर त्यातून पर्यावरणासाठी एक नवी डोकेदुखी निर्माण होणार आहे. कारण पारंपरिक पद्धती यामुळे मागे पडतील, असे मत जाणकारांनी व्यक्त केले आहे. संर्वेधितांनी यासाठी मोर्चेबांधणी सुरु केली असून या दुधाची वैशिष्ट्ये पुढे करून त्यासाठी मागणी वाढवण्याचे काम सुरु झाले आहे. गोबी आणि ओमान यांच्या वाळवंटी प्रदेशात ताजे उंटाचे दूध विकले जाते आणि त्याचा उपयोग चहातदेखील केला जातो. उंटाच्या दुधाचे दही अधिक काळ चांगले राहू शकते. भारतातही उंटाचे दूध मिळू शकते, मात्र ते इतर प्रदेशांच्या मानाने अधिक फेसाळ असते; याचे कारण उंटांची जात हे अस शकेल.

मंथन झाले पाहिजे. शाळा, महाविद्यालये आणि सामाजिक संस्था लोकशाही तत्वे आणि नागरी सहभागाचे महत्त्व समजून घेण्यासाठी महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावू शकतात. असे अनेक उपाय करून लोकशाहीसाठी अत्यंत आवश्यक असलेल्या निवडणूक व्यवस्थेवरील लोकांचा विश्वास पुनःप्रस्थापित करण्यासाठी प्रयत्न करणे आवश्यक आहे. निवडणूक घेण्याच्या यंत्रणेची विश्वासर्हता निर्विवाद असणे आणि राजकीय पक्षांनी-नेत्यांनी सार्वजनिक जीवनात (किमान) शुचितेचा अवलंब करणेही यासंदर्भात महत्त्वाचे आहे. एक आणखी सूचवावेसे वाटते. आपले सरकार इज ॲफ डुईंग बिझनेसची चर्चा करीत असते, त्यासाठी प्रयत्न करीत असते. आपण इज ॲफ वोटिंगसाठी असे काही करू शकतो काय, याचा विचार केला पाहिजे. शेकडो कोटी रुपयांचे व्यवहार सुरक्षित पद्धतीने ॲनलाईन होत असतील तर मतदानासाठी एखादा असा इंटरफेस तयार करणे अशक्य आहे, असे वाट नाही. हे सारे केले पाहिजे ते यासाठी की, शंभर टक्के मतदान शक्य नसले तरी तेच आपले सर्वांचे टार्गेट असले पाहिजे. त्याशिवाय मतदानाचे प्रमाण वाढाणार नाही आणि जोवर मतदानाचे प्रमाण समाधानकारकरीत्या वाढत नाही, तोवर लोकशाही व्यवस्थेनून जन्माला येण्याचा समाधानवरही मर्यादा असतील. एका वाक्यात सांगायचे तर मतदान डिस्टिक्शनच्या लेव्हलवर म्हणजे ७५ टक्क्यांहून अधिक झाले तर ते लोकांत्रिक व्यवस्थेतून लोकांच्या वाट्याला येण्याच्या समाधानाच्या पातळीत निश्चित वाढ करणारे असेल. म्हणजे लोकशाही डिस्टिक्शनमध्ये येईल. अल्प मतदानातले असमाधान आपण अनभवत आहोतच!

दलिया उपमा

दव्याला देण्यासाठी हा एक चविष्ट आणि पौष्टिक खाद्यपदार्थ या उपम्यामध्ये तुम्हाला डाळी आणि भाज्याही घालता येतील

साहित्य : १ वाटी दलिया,
बारीक चिरलेला कांदा, टोमॅटो,
पाव वाटी (गाजर + मटार
+ फ्लॉवर + सिमला
मिरची + फरसबी बारीक
चिरून) मूळगडाळ पाव
वाटी, चवीनुसार मीठ,
साखर.

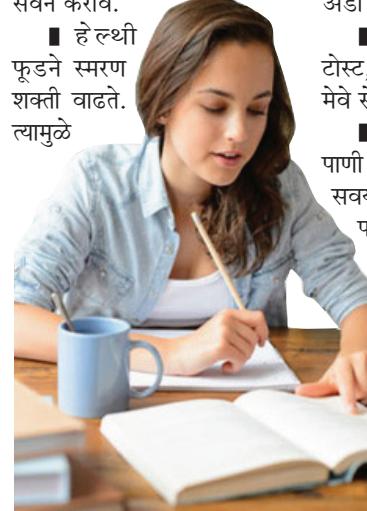
फोडणीसाठी : तूप,
मोहोरी, हिंग, हळद, कढीपत्ता,
हिरव्या मिरच्या, आले, लाल
मिरच्या.

पाककृती : कोरडा दलिया
लालसर हाईस्टोवर भाजून घ्यावा.
तुपाच्या फोडणीत मोहोरी, हिंग,
हळद, कढीपत्ता हिरव्या मिरच्या,
आले घालावे. ही फोडणी
छान बसल्यावर त्यात कांदा,
टेमंटे परतून घ्यावा. मग भाज्या

परीक्षेवेळी काय खावे काय नाही, जाणून घ्या?

परीक्षेचे दिवस चालू आहेत
अशात भूक-तहान विसरून अभ्यास
करत राहणे आरोग्यासाठी हानीकारक
आहे. यावेळी योग्य आहार घेतला
पहिजे. या दिवसांमध्ये फास्ट फूड
खाणे टाळा. याने चित एकाप्र॒ होण्यास
मदत होईल लिकिवड पदार्थांचे
सेतुन कुरावे

■ हे लस्थी
फूडने स्मरण
शक्ती वाढते.
त्यामुळे

लसणातील असणारे गुणधर्म जाणून घ्या!

लसणामुळे फक्त जेवणच चविट होते असे नाही,
 लसणामध्ये असे बरेच गुणधर्म आहेत जे आपल्या
 शेरीरासाठी खूप महत्वपूर्ण आहेत. जाणून घेऊ की, या
 छोट्या लसणामध्ये कोणकोणते गुण लपलेले आहेत
 रोज लसणाचे सेवन केल्यास टीबी होत नाही. लसून
 हे किटाणुनाशक आहे, एंटीबायोटिक औषधांसाठी हा
 एक चांगला विकल्प आहे, लसणामुळे टीबीचे किटाणु

पांडीष्मायोटिक

प्रथम लसणाला सोलून घ्या, लसणाच्या एका कुडीचे ३ ते ४ तुकडे करा. दोन्ही वेळेच्या जेवणानंतर अर्ध्या तासाने लसणाचे दोन तुकडे तोंडात ठेवून चगळा त्यानंतर पाणी घ्या.

ડોકેદુર્ખીસાઠી રામગાણ ઉપાય

एका लसणाच्या ४ कुड्या तीस ग्राम मोहरीच्या
तेलमध्ये टाका. तेल थोडे गरम करा आणि त्या तेलाने
मालिश करा, डोके दुखणे थांबेल.
दग्धा दूर करण्यासाठी उपयुक्त
दग्धाच्या वापातो दग्धावे प्रत्यक्ष उपयोग करून उपयुक्त ३४६

दम्याच्या त्रासावर लसून हे एक उपयुक्त
इ ३० मिली दृधामध्ये लसणाच्या पाच व

जाह. इन निम्न तुवानव्य लेतगाव्या बाप तुड्या
टाकून दूध गरम करा. रोज हे गरम दूध
प्यायल्याने दम्याचा त्रास
कमी होण्यास मदत
होईल. अद्रकाच्या
चहामध्ये थोडा
लसूण टाकल्याने
त्वाप्रित्यं पावते

दमा नियात्रत राहता.

बालरोगतज्ज्ञ म्हणून काम करताना
पावसाळ्यात हा संवाद नित्याचा झाला आहे.
सर्दी-खोकला साधा आजार असला तरी मुलांना
होणाऱ्या त्रासामुळे त्याच्याबरोबर तो पालकांनाही
भंडावून सोडतो. पाच वर्षांच्या आतील मुलांमध्ये
याचे प्रमाण अधिक जाणवते

पाहानगद
वेळा या आजाराची लागण होते. वयोमानुसार
या आजारचे प्रमाण कमी होत जाते. पाळण्डाधारत
राहणाऱ्या बालकांमध्ये सर्दी खोकल्याचे प्रमाण
जास्त असते.

साडेतीन वर्षांचा शौर्य शिंका आणि
खोकल्याने सकाळी बेजार
झाला होता. सर्दीमुळे नाक
गच्च झाल्यामुळे रात्री

व्यवस्थित झोप झाली
नव्हती. त्याच्याबरोबर
दिवसभर कार्यालयात काम
करणारी त्याची आईदेखेल

जागी होती, रात्रि ज्ञालेया
त्रासामुळे सकाळीच
मायलेक दवाखान्यात
हङ्गर दूर दोन ते तीन

हठर. दर दान ता पान
महिन्यांनी याला सर्दी,
खोकल्याचा त्रास होतो.
पावसाळ्यात तर हा त्रास
जापन देतो. आजनवी

जास्त हाता। आजारा
पडल्यावर तो
खातपित नाही..
आईच्या
सामी

हे साप्ताहिक मालक, मुद्रक, प्रकाशक - दिपक मोरेश्वर नाईक यांनी सोमानी प्रिंटिंग प्रेस, गाल नं. १, एन. के. इंडस्ट्रीया इस्टेट, प्रवासी इंडस्ट्रीयल इस्टेटच्या बाजूला, गेट नं. २, गोरेगांव (पूर्व), मुंबई - 400 063 येथे छापून २ राजागम को. ऑँ हौ सो. बंदरवाडी तवधरगोड शनी संदिग्जवल भार्डदर (पर्व) ठाणे - 401 105 येथे पकाशित केले. (सर्व वाढ ठाणे न्यायालयाच्या कक्षेत). संपर्क : - 9594418181 / 8424989898